

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз Пр 1/2019
24.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.901/18 од 28.12.2018. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда Прж 20326/18 од 27.09.2018. године, на седници већа одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр.901/18 од 28.12.2018. године, као основан, па се УКИДА правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда Прж 20326/18 од 27.09.2018. године и предмет враћа Прекршајном апелационом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр 93621/17 од 02.04.2018. године, окривљена АА, оглашена је одговорном због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) ЗОБС-а на путевима и осуђена на новчану казну у износу од 6.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, те је одређено да ће у противном о начину њеног извршења бити одлучено посебним решењем о извршењу.

На основу члана 338. став 1. тачка 5) ЗОБС-а на путевима, окривљеној је изречена заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана, а на основу члана 335. став 1. тачка 9) ЗОБС-а на путевима, окривљеној су изречена четири казнена поена. Окривљена је истом пресудом обавезана да на име паушала плати износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда Прж 20326/18 од 27.09.2018. године, поводом жалбе браниоца окривљене АА, а по службеној дужности, првостепена пресуда је преиначена у погледу правне квалификације прекршаја тако што су радње окривљене описане у изреци првостепене пресуде

квалификоване као прекршај из члана 332. став 1. тачка 4) ЗОБС-а на путевима, па је окривљена осуђена на новчану казну у износу од 6.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана пријема пресуде, с тим што ће у супротном бити донето посебно решење о извршењу сходно одредби члана 315. Закона о прекршајима, при чему се за наведени прекршај окривљеној не изричу казнени поени и заштитна мера забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије. У преосталом, непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена а жалба браниоца окривљене је одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда Прж 20326/18 од 27.09.2018. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз бр.901/18 од 28.12.2018. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима са предлогом да Врховни касациони суд наведену пресуду укине и списе предмета врати Прекршајном апелационом суду на поновно одлучивање.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавештен Републички јавни тужилац, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер у конкретном случају суд није применио најблажи закон за окривљену, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, окривљена АА је правноснажном пресудом Прекршајног суда у Београду Пр 93621/17 од 02.04.2018. године, оглашена одговорном због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) ЗОБС-а на путевима, који је према чињеницама описа прекршаја из изреке наведене пресуде учинила тако што је дана 17.03.2017. године у насељу управљала својим путничким возилом брзином од 73 км / час, противно општем ограничењу брзине за насеље од 50 км / час.

Другостепени суд је одлучујући о жалби браниоца окривљене којом је указивано да је прекршај због којег је окривљена оглашена одговорном првостепеном пресудом Законом о изменама и допунама ЗОБС-а на путевима („Службени гласник РС“, бр.24/18, који је ступио на снагу дана 03.04.2018. године) декриминализован и да исти више није прекршај, нашао да је чланом 151. цитираног закона додат нови члан – 332а којим је у ставу 1. тачка 4) прописано да ће се новчаном казном у износу од 10.000,00 динара казнити за прекршај лице које поступи супротно одредби члана 44. и 45. став 1. тачка 1) до 3) и то возач који се у насељу креће брзином која је од 20 до 30 км / час већа од дозвољене, због чега је првостепену пресуду преиначио у погледу правне квалификације прекршаја тако што је радње окривљене описане у изреци првостепене пресуде

правно квалификовао као прекршај из члана 332а став 1. тачка 4) ЗОБС-а на путевима и окривљену осудио на новчану казну у износу од 6.000,00 динара.

Поступајући на наведени начин, другостепени суд је доношењем побијане правноснажне пресуде учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер није правилно применио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, односно у конкретном случају није примењен Закон који је најблажи за окривљену.

Наиме, у време извршења предметног прекршаја као и у време доношења првостепене пресуде, прекорачење брзине кретања, односно прекорачењем брзине кретања возила у насељеном месту, било је санкционисано одредбом члана 332. став 1. тачка 8) ЗОБС-а на путевима, али је у међувремену, након доношења првостепене пресуде, дошло до измена и допуна наведеног закона. Тако је изменама и допунама ЗОБС-а на путевима („Сл. гласник РС“ бр.24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године), измењен пропис па је у члану 150. тих измена, који се управо односе на члан 332. (којим је било санкционисана брзина кретања возила у насељеном месту) у ставу 3. наведено: „У тачки 8) речи: „21 км/час“ замењују се речима : „за више од 30 км/час“.

Имајући у виду наведено, а с обзиром на то да је окривљена дана 17.03.2017. године, управљала возилом у насељу брзином већом за 23 км/час од општег ограничења (што је било санкционисано као прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) ЗОБС-а на путевима), то је наведеном изменом и допуном ЗОБС-а на путевима, овај прекршај декриминализован, почев од 03.04.2018. године, а како се то основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стоји чињеница да је законодавац новом изменом ЗОБС-а на путевима, објављеном у „Службеном гласнику РС“, бр.41/18 од 31.05.2018. године, која је ступила на снагу 01.06.2018. године у члану 7. навео: „У члану 332а став 1. тачка 4) број „44“ замењује се бројем „43“, којом изменом је законодавац поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30 км / час од дозвољене брзине, односно санкционисао је поступање супротно члану 43. тог закона. Сходно наведеном, дакле у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, радња која се окривљеној ставља на терет није била прекршај, јер законодавац у том периоду није инкриминисао прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 до 30 км / час, тако да је у наведеном периоду, по налажењу овога суда, предметни прекршај био декриминализован, што се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Према томе, како је у конкретном случају након извршења прекршаја, закон измењен више пута и како је изменама и допунама ЗОБС-а на путевима, објављеним у „Службеном гласнику РС“, бр.24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године и био на снази до 01.06.2018. године, предметни прекршај због којег је окривљена оглашена одговорном првостепеном пресудом, био декриминализован, то је доношењем побијане другостепене пресуде којом је другостепени суд само преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације предметног прекршаја, учињена битна повреда

одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Налазећи из изнетих разлога да је правноснажном пресудом учињена битна повреда прекршајног поступка на коју се указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев и на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо побијану другостепену пресуду и предмет вратио Прекршајном апелационом суду на поновно одлучивање, који ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић